

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D. v právní věci **žalobce: M.C., nar. „X“, bytem L. 466, P.,** zastoupeného A.H. jako obecným zmocněncem, bytem P. n. 74, S. u B., proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.6.2013, č.j. KrÚ 45431/2013/2013/OŠK OKPP,

t a k t o :

- I. Žaloba se **z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení:

Žalobou doručenou krajskému soudu dne 13. 8. 2013 bylo podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zahájeno řízení o přezkum zákonnosti rozhodnutí žalovaného, které je specifikováno v záhlaví tohoto rozsudku. Tímto rozhodnutím žalovaného bylo k odvolání žalobce potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (správní orgán prvního stupně) ze dne 14. 5. 2013, č.j. OSA/P- 1440/12-A/53 a odvolání žalobce bylo zamítnuto. Posledně uvedeným rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 105a odst. 1 písm. a) zák. č. 121/2000 Sb.,

autorského zákona (dále jen „autorský zákon“). Tohoto přestupku se měl dopustit konkrétně tím, že dne 3. 9. 2012 na Náměstí Republiky v Pardubicích před budovou Východočeského divadla sděloval veřejnosti autorská díla, konkrétně hudební skladby bez svolení autorů či držitelů autorských práv, aniž by k tomuto jednání měl uzavřenou licenční smlouvu s kolektivním správcem práv dle autorského zákona, tedy neoprávněně užil autorské dílo: 1) Sedm dostavníků, 2) Infekce doby, 3) Demokracie, 4) Eldorádo, 5) Pane Prezidente, 6) Povstaň s láskou, 7) Nečekejte, 8) Karavana mraků. Žalobci byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 500,- Kč podle § 11, § 12 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „přestupkový zákon“) a podle § 105a odst. 2 autorského zákona a dále mu byla uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč podle § 79 odst. 1 přestupkového zákona a podle vyhlášky číslo 231/19 96 Sb.

Žalobní body:

Žalobce vyčerpал svoji žalobu tvrzením, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou v rozporu s dobrými mravy a v rozporu se zájmy společnosti a zákony ČR. Žalobce navrhl, aby krajský soud obě napadená rozhodnutí zrušil, a uplatnil právo na náhradu nákladů řízení.

Vyjádření žalovaného k žalobě:

Žalovaný setrval na svém právním názoru vysloveném v napadeném rozhodnutí, přičemž doplnil následující. Žalovaný má za to, že rozhodnutí je řádně odůvodněno, nepovažuje jej za nezákonné, o skutkovém stavu nebyly důvodné pochybnosti, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zásadou materiální pravdy a se zásadou spravedlivého procesu. Žalovaný proto navrhl, aby krajský soud žalobu pro nedůvodnost zamítl.

Rozhodné okolnosti ve věci:

Z oznámení o podezření ze spáchání přestupku ze dne 11. 9. 2012 se podává, že dne 3. 9. 2012 byla přivolána hlídka strážníků městské policie, a to pro nadměrný hluk z reprobeden a z důvodu stání dvou vozidel na chodníku před Východočeským divadlem na Náměstí Republiky v Pardubicích. Vzhledem k tomu, že se žalobce odmítl vyjádřit k dotazu městské policie, zda splnil oznamovací povinnost na příslušný úřad, která je potřeba k předmětné reprodukci, bylo sepsáno uvedené oznámení a věc byla předána k dořešení příslušnému správnímu orgánu.

Dne 17. 10. 2012 podal Magistrát města Pardubic žádost o součinnost OSA - Ochranému svazu autorskému pro práva k dílům hudebním, o.s. (dále jen „OSA“) ohledně sdělování hudebních skladeb posléze uvedených ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně s tím, aby bylo sděleno, zda žalobce má uzavřenou licenční smlouvu o veřejné produkci autorsky chráněných děl. Vyjádřením OSA ze dne 29. 10. 2002 bylo prokázáno, že žalobce nemá s OSA uzavřenou žádnou licenční smlouvu a že všechna hudební díla následně uvedená ve výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou chráněna, tedy že žalobce měl povinnost podle autorského zákona oznámit OSA konání této akce.

Dne 21. 12. 2012 žalobce do protokolu o podání vysvětlení uvedl, že se považuje za občana v odporu podle čl. 23 Listiny základních práv a svobod. Na akci dne 3. 9. 2012 sbíral podpisy pod petici „Za skutečnou demokracii.“ Co se týče spáchání údajného přestupku, má za to, že podle § 35 odst. 1 autorského zákona tato veřejná produkce nevyžadovala uzavření licenční smlouvy, neboť se jednalo o občanský obřad. Následně byl

ve věci dne 29. 1. 2013 vydán příkaz, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle §105a odst. 1 písm. a) autorského zákona, přičemž žalobci byla uložena pokuta ve výši 500,- Kč. Proti příkazu podal žalobce odpor, v němž zopakoval odkaz na § 35 autorského zákona. Ústní jednání ve věci se konalo dne 3. 4. 2013, když žalobce se plně odkázal na vyjádření obsažené v podaném odporu.

Správní orgán prvního stupně vydal dne 14. 5. 2013 rozhodnutí citované shora, v němž žalobce uznal vinným z toho, že neoprávněně užil bez svolení autorů či držitelů autorských práv, aniž by k tomu měl uzavřenou licenční smlouvu s kolektivním správcem podle autorského zákona, ve výroku rozhodnutí konkrétně uvedených osm hudebních skladeb. Skutkově byla tato událost prokázána rovněž záznamy z www.youtube.com. Správní orgán odkázal v odůvodnění rozhodnutí na právní úpravu obsaženou v § 2 odst. 1, § 18 odst. 1, § 20 odst. 1, § 35 odst. 1 a § 105a odst. 1 písm. a) autorského zákona. Uzavřel, že žalobce neprováděl produkci za účelem hospodářského prospěchu, avšak podle § 35 odst. 1 autorského zákona se nejednalo o občanský obřad ani o náboženský obřad nebo úřední akci pořádanou orgánem veřejné správy. Správní orgán poukázal na komentář k autorskému zákonu, podle kterého pojem obřad je pojmem mimoprávním, přičemž pro obřad je typický slavnostní, rituální charakter a jistá historická ustálenost. Dle správního orgánu prvního stupně sběr podpisů pod petici nelze považovat za občanský obřad. Při uvedené akci se střídali mluvčí a kritizovali politickou a ekonomickou stávající situaci v České republice, jednalo se tak o politickou akci, nikoliv o občanský obřad, ale ani o náboženský obřad, neboť se nejednalo o projevy kultovní, obřadní, rituální, ale o projevy politické povahy. **Bylo zdůrazněno, že žalobce není postižen za obsah projevu slova, ale za to, že veřejnou hudební produkci produkoval bez uzavření licenční smlouvy.** K tvrzení žalobce o tom, že se na něj vztahuje čl. 23 Listiny základních práv a svobod, správní orgán uvedl, že nedokáže vysledovat blízkost práva na odpor a nezbytnost porušení autorského zákona k uplatnění tohoto ústavního práva, když právo na svobodu projevu mohlo být uplatněno i bez veřejné hudební produkce, respektive nic obviněnému nebránilo si tuto hudební produkci ošetřit smluvně s kolektivním správcem autorských práv.

Ohledně subjektivní stránky spáchaného přestupku bylo vyhodnoceno, že žalobce se dopustil přestupku z nevědomé nedbalosti, co se týče objektu přestupku, bylo vyhodnoceno, že došlo k porušení práva na ochranu výsledků tvůrčí činnosti autorů, co se týče objektivní stránky, byl ve výroku rozhodnutí popsán skutek vzat za prokázaný, a co se týče materiální stránky přestupku, nebezpečnost jednání přestupce vyplývá jednak ze skutečností, že toto jednání je kvalifikováno jako zvláštní skutková podstata přestupku v autorském zákoně a dále z toho, že horní hranici sankce za tento přestupek je stanovena na 150 000,- Kč. Správní orgán prvního stupně při uložení sankce přihlédl k tomu, že se jednalo o první přestupek takového charakteru a rovněž přihlédl k omylu přestupce o domněnce užívat dílo volně, jakož i k tomu, že nedošlo k porušení autorského zákona za účelem hospodářského prospěchu, tedy uložil sankci ve výši 500,- Kč, kterou považoval za symbolickou s preventivní výchovnou rolí.

Žalobce napadl uvedené rozhodnutí odvoláním, když opět zdůraznil, že se cítí být oprávněn podle čl. 23 Listiny základních práv a svobod. Uvedl, že: „*ZÁKON OSA je další podvod, „chrání“ i umělce, kteří o to nestojí, takže je vlastně diskriminuje a šikanuje!*“ Dále ostře kritizoval politickou a ekonomickou situaci v zemi, uvedl, že se snažil povzbudit občany k šíření demokratických myšlenek a má za to, že je jeho občanskou povinností postavit se proti systému vedení v České republice. Za účelem prokázání

myšlenek víry, kterou šíří, odkázal na FACEBOOK: Vaše národní rada a dále na webové stránky. Zakazování jakékoliv víry v myšlenku a šíření jejích myšlenek považuje za diskriminující a protiústavní.

Žalovaný rozhodnutím, které bylo napadeno žalobu, zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 89 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) a dospěl k závěru, že rozhodnutí obsahuje veškeré náležitosti podle § 68 odst. 2 správního řádu.

Posouzení důvodnosti žaloby krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí na základě včasné podané žaloby (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), v mezích žalobních bodů a podle právního a skutkového stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst.1, 2 s.ř.s.).

Žaloba není důvodná.

Krajský soud předně uvádí, že v dané věci jsou skutkové okolnosti mezi účastníky řízení nesporné, spornou je naopak právní kvalifikace jednání žalobce, tedy posouzení toho, zda žalobce svým jednáním spáchal přestupek podle § 105a odst. 1 písm. a) autorského zákona.

Je přitom nutné zopakovat, že podle § 75 odst. 2 s.ř.s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tedy platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je ve správním soudnictví vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby v podstatě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Afs 104/2004- 54 ze dne 23. 6. 2005; č.j. 7 Afs 69/2011 -89 ze dne 26. 10. 2011; č. j. 9 Afs 35/2012 - 42 ze dne 18. 7. 2013, dostupné na www.nssoud.cz). Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud jen v obecné rovině. Na základě žalobních bodů krajský soud uzavřel, že žaloba je projednatelná, jedná se o soudní přezkum zákonnosti rozhodnutí z hlediska zcela zjevných procesních pochybení a nezákonností. V dané věci bylo rozhodnuto po provedení jednání dne 23. 4. 2014. Při tomto jednání zmocněnec žalobce po poučení o koncentrační zásadě ve vztahu k možnosti doplnění žalobních bodů pouze ve lhůtě pro podání žaloby podle § 71 odst. 2 s.ř.s. uvedl další žalobní body:

- Oznámením o podezření ze spáchání přestupku se městská policie dopustila protiprávního jednání, neboť neměla žádné konkrétní důkazy.

- OSA nezastupuje držitele autorských práv produkováných hudebních děl, k čemuž navrhl provedení důkazu příslušnými smlouvami a dotazy na konkrétní držitele autorských práv. Dle sdělení žalobce autor skupina REVOLTA a autor Z. H. nemají námitky proti uvedené produkci.

- Produkce byla součástí občanského obřadu, když žalobce jako kazatel šíří demokratické myšlenky, které jsou potřebné v době, kdy vládne technokracie. Považuje se za občana v mírném odporu podle čl. 23 Listiny základních práv a svobod, neboť selhávají demokratické principy a žalobce má právo využít takového jednání i podle § 30 autorského

zákona, neboť nevykonával činnost z důvodu obchodního či jiného zisku či skryté reklamy, naopak sám s touto produkcí měl výdaje.

- Jednání žalobce nevykazovalo společenskou nebezpečnost, naopak byl to přínos pro demokracii a hlásání demokratických myšlenek, což má větší váhu pro společnost než ochrana v zájmu pravděpodobné úzké skupiny autorů skladeb. Jedná o bagatelní věc, která vůbec neměla být v přestupkovém řízení řešena.

Krajský soud k těmto žalobním bodům uvádí, že se dle jeho názoru jedná o nepřípustné rozšíření žaloby, nicméně se k nim nad rámec svých přezkumných povinností vyjadřuje ve stejném rozsahu jako by učinil, pokud by se jednalo o řádně uplatněné žalobní body či specifikaci již řádně uplatněných žalobních bodů.

Podle § 105a odst. 1 písm. a) autorského zákona se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že neoprávněně užije autorské dílo, umělecký výkon, zvukový či zvukově obrazový záznam, rozhlasové nebo televizní vysílání nebo databázi. Podle § 105a odst. 2 za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 150 000,- Kč.

Krajský soud po přezkoumání napadeného rozhodnutí uzavřel, že neshledal v obecné rovině žádná porušení zákonů, ani rozpor s dobrými mravy či zájmy společnosti, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí a stejně tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně obsahují veškeré zákonné náležitosti dle správního řádu. Krajský soud naopak shledal, že správní orgán prvního stupně a potažmo žalovaný vydal ve správním řízení řádně odůvodněné rozhodnutí, jímž byla žalobci udělena sankce za spáchání prokázaného přestupku, a to v symbolické výši, když horní hranice sankce činí 150 000,- Kč. **Je třeba dát za pravdu žalovanému v tom, že žalobci nic nebránilo, aby šířil veřejně a svobodně svoje názory, demokratické myšlenky, jak sám uvádí. Tedy žalobce v žádném případě nebyl postižen za svůj projev, nýbrž za to, že nerespektoval ochranu autorských práv podle autorského zákona, přičemž kdyby postupoval řádně podle autorského zákona, neměl by tento postup žádný negativní důsledek na obsah jeho projevu slova.**

Co se týče tvrzené nezákonnosti postupu městské policie, jestliže se žalobce k výzvě strážníků nevyjádřil, zda má příslušná povolení k provádění dotčené akce, pak není důvod hodnotit postoupení věci pro podezření ze spáchání přestupku příslušnému správnímu orgánu jako porušení zákonnosti, neboť k postoupení věci dochází právě z důvodu podezření, nikoliv až na základě prokázání spáchání přestupku, jak se patrně žalobce mylně domnívá.

K námitce neprokázání uzavřených smluv s OSA krajský soud uvádí následující. Podle § 95 odst. 1 autorského zákona účelem kolektivní správy práv podle tohoto zákona je kolektivní uplatňování a kolektivní ochrana majetkových práv autorských a majetkových práv souvisejících s právem autorským a umožnění zpřístupňování předmětů těchto práv veřejnosti.

Podle § 97 odst. 1 autorského zákona je kolektivním správcem ten, kdo získal oprávnění k výkonu kolektivní správy. OSA je v souladu s citovanými ustanoveními na základě rozhodnutí Ministerstva kultury ČR č.j. 4449/2001 ze dne 28.2.2001 (zveřejněno v Obchodním věstníku č. 14, ročník X., dne 4.4.2001) kolektivním správcem autorských práv podle autorského zákona.

Podle § 100 písm. g) autorského zákona je kolektivní správce povinen sdělit tomu, kdo o to písemně požádá, zda zastupuje nositele práv k určitému předmětu ochrany pro výkon určitého práva, a vydat o tom na žádost a náklady žadatele písemné potvrzení.

Podle § 100 písm. h), bod 1. autorského zákona je kolektivní správce povinen s péčí řádného hospodáře, odborně a v rozsahu uděleného oprávnění uzavírat s uživateli předmětů ochrany nebo s osobami oprávněnými hájit zájmy v nich sdružených uživatelů, nebo s osobami oprávněnými zastupovat zájmy uživatelů podle zvláštního právního předpisu, kteří užívají předměty ochrany týmž nebo podobným způsobem, nebo s osobami povinnými platit odměny podle tohoto zákona, za přiměřených a rovných podmínek smlouvy, kterými se pro uživatele poskytuje oprávnění k výkonu práva užít předměty ochrany, k nimž takové právo kolektivně spravují.

Krajský soud má za to, že ve správním řízení bylo potvrzením od OSA ve smyslu § 100 písm. g) autorského zákona jednoznačně prokázáno, že předmětné hudební skladby byly chráněny autorským zákonem, přičemž OSA ve vztahu k držitelům autorských práv vykonává kolektivního správce autorských práv. Za procesní situace, kdy žalobce nevznnesl žádnou konkrétní námitku, která by zpochybňovala zastoupení konkrétních držitelů autorských práv, nebyl důvod k tomu, aby krajský soud akceptoval doplnění dokazování, jak navrhl zmocněnec žalobce při jednání. Údajné neprokázané tvrzení žalobce o tom, že konkrétní autor neměl námitky proti produkci, není námitkou proti existenci právního zastoupení OSA jako kolektivním správcem, tedy, je-li držitel autorského práva zastoupen OSA, výkon práv dle autorského práva byl zcela přenesen na OSA. Uvedené žalobní tvrzení tak nemůže mít vliv na povinnost žalobce uzavřít s kolektivním správcem autorských práv smlouvu dle autorského zákona, jak předpokládá ustanovení §100 písm. h) bod 1 autorského zákona.

K námitce občanského obřadu uvádí krajský soud následující argumentaci.

Podle § 2 odst. 1 autorského zákona je předmětem práva autorského dílo literární a jiné dílo umělecké a dílo vědecké, které je jedinečným výsledkem tvůrčí činnosti autora a je vyjádřeno v jakékoli objektivně vnímatelné podobě včetně podoby elektronické, trvale nebo dočasně, bez ohledu na jeho rozsah, účel nebo význam (dále jen "dílo"). Dílem je zejména dílo slovesné vyjádřené řečí nebo písmem, dílo hudební, dílo dramatické a dílo hudebně dramatické, dílo choreografické a dílo pantomimické, dílo fotografické a dílo vyjádřené postupem podobným fotografii, dílo audiovizuální, jako je dílo kinematografické, dílo výtvarné, jako je dílo malířské, grafické a sochařské, dílo architektonické včetně díla urbanistického, dílo užitého umění a dílo kartografické. Z uvedené právní úpravy je nepochybné, že produkovaná díla specifikovaná ve výrokové části rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jsou předmětem ochrany autorského práva, neboť se jedná o hudební díla.

Podle § 18 odst. 1 autorského zákona se sdělováním díla veřejnosti rozumí zpřístupňování díla v nehmotné podobě, živě nebo ze záznamu, po drátě nebo bezdrátově.

Podle § 20 odst. 1 autorského zákona se provozováním díla ze záznamu rozumí zpřístupňování díla ze zvukového nebo zvukově obrazového záznamu pomocí přístroje, s výjimkou užití díla způsoby podle § 21 až 23. V dané věci tak šlo o sdělování díla veřejnosti,

neboť veřejnosti byla hudební díla zpřístupněna ze zvukového záznamu, jednalo se o hudební produkci.

V díle 4. autorského zákona jsou zakotveny výjimky a omezení autorského práva. Podle § 35 odst. 1 autorského zákona nezasahuje do práva autorského ten, kdo nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu užije dílo při občanských či náboženských obřadech nebo při úředních akcích pořádaných orgány veřejné správy.

V citovaném ustanovení § 35 odst. 1 autorského zákona je zakotvena výjimka z ochrany autorských práv, jíž se žalobce dovolává, tedy užití díla při občanském nebo náboženském obřadu, a to nikoliv za účelem hospodářského nebo obchodního prospěchu. **Krajský soud má za to, že již správní orgán prvního stupně spolehlivě vyvrátil obranu žalobce v tom smyslu, že se jednalo občanský či snad náboženský obřad, neboť se jednalo o akci za účelem prosazení politických názorů, jak žalobce sám uvedl, za účelem prosazení myšlenek demokracie.** Přijme-li krajský soud tvrzení žalobce, že účelem akce bylo šíření myšlenek skutečné demokracie a sběr podpisů pod petici, pak nelze takovou akci považovat za občanský či náboženský obřad, a to z důvodu absence charakteru obřadnosti, tedy slavnosti, výjimečnosti, důležitosti, mimořádnosti alespoň pro určitou skupinu osob a podpůrně rovněž pro absenci typického, nikoliv však nutného, prvku historické ustálenosti. Je nutno zdůraznit, že právo žalobce na svobodu projevu nikdo nezpochybňuje, krajský soud však neakceptuje právní názor žalobce, že se na uvedenou produkci vztahovala výluka podle § 35 odst. 1 autorského zákona, naopak tuto námitku vyhodnocuje jako ryze účelovou.

Co se týče námitky, že s ohledem na rozsah způsobené škody v kontextu účelu akce, t.j., šíření myšlenek demokracie, se jedná o bagatelní věc, která neměla být v přestupkovém řízení řešena, zdůrazňuje krajský soud, že žalobce zavádějícím způsobem směšuje porušování autorského práva nepovolenou produkcí hudebních děl a účel provedené akce, přičemž právní úprava nezná výlučku z tzv. „bagatelních přestupků.“

Krajský soud závěrem shrnuje, že žalobní body uplatněné v žalobě byly shledány nedůvodnými. Námitky doplněné zmocněncem žalobce při jednání soudu nemohou zvrátit zákonnost napadeného rozhodnutí, a to nejen z důvodu jejich nepřipustnosti, nýbrž rovněž pro jejich nedůvodnost.

Ze všech shora uvedených důvodů shledal krajský soud žalobu za zcela nedůvodnou a jako takovou ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. podle zásady úspěchu ve věci, když žalobce ve věci nebyl úspěšný a žalovaný právo na náhradu nákladů řízení neuplatnil.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední

den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 23. dubna 2014

JUDr. Petra Venclová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Vladimíra Píchová